

Finansdepartementet
Postboks 8008 - Dep.
0030 OSLO

Dato: 22.01.2018
Vår ref.: 18-112/HH

Skattemessig behandling av en økning i norske bankers tapsavsetninger ved overgang til IFRS 9

Nye regnskapsregler for tapsføring (IFRS 9) ble innført 01.01.18. Under IFRS 9 skal nedskrivningene på utlån bygge på mer fremoverskuende vurderinger enn under IAS 39. Det kan øke bankenes tapsavsetninger, både når regelverket blir implementert og i nedgangsperioder hvor kredittrisikoen øker.

I den utstrekning beregnede tapsavsetninger ved innføringen av IFRS 9 er større enn utgående avsetninger etter IAS 39, skal differansen behandles som virkning av endring av regnskapsprinsipp etter regnskapsloven § 4-3 annet ledd. Virkningen skal ikke resultatføres, men føres direkte mot egenkapitalen.

Det gis fradrag for tap i næring, jf. skatteloven § 6-1 og § 6-2. I skatteloven § 14-5 fjerde ledd bokstav g første punktum er det gitt særregler for tidfesting av fradrag for tap på utlån i banker mv. Lovbestemmelsen innebærer at banker mv. kan føre til fradrag tap på utlån og garantier som er ført til kostnad i årsregnskapet i samsvar med regnskapslovgivningens regler.

Ettersom det i skatteloven § 14-5 fjerde ledd bokstav g vises til tap på utlån som er ført til kostnad i årsregnskapet, er det usikkerhet knyttet til om fradrag for en eventuell økning i tapsavsetningene som følge av første gangs anvendelse av IFRS 9 kan tidfestes i henhold til denne bestemmelsen. Det fremgår imidlertid av bestemmelsens annet punktum at departementet kan gi forskrift om overgangsregler og om utfylling og gjennomføring av bestemmelsen i første punktum ved anvendelse av endrede regnskapsregler om behandling av utlån og garantier i årsregnskapet. Slik forskrift ble gitt i forbindelse med overgang til IAS 39. Innføringen av IAS 39 medførte en reduksjon i tapsavsetningene som ble ført direkte mot egenkapitalen. Av forskriften fremgikk det at den del av tidligere tapsavsetninger som oversteg beregnede nedskrivninger for verdifall etter de nye regnskapsreglene, og som ved

overgang til nytt regelverk ble ført direkte mot egenkapitalen, skulle inntektsføres med minst en femtedel hvert år fra og med overgangsåret.

Etter vår oppfatning bør en positiv differanse mellom beregnede nedskrivninger etter IFRS 9 og utgående tapsavsetninger etter IAS 39 komme til fradrag ved beskatningen i inntektsåret 2018. Alternativt kan fradraget fordeles over flere år, for eksempel 5 år. Det bør ikke ha noen betydning for tidfestingen av fradraget at økningen i tapsavsetningene ikke skal resultatføres, men føres direkte mot egenkapitalen.

Finans Norge vurderer det som viktig at eventuelle reverseringer av nedskrivninger som er ført direkte mot egenkapitalen ved overgang til IFRS 9 ikke må tas direkte mot avsetningen som er foretatt. Det vil være krevende for bankene å holde oversikt over om reverseringen knytter seg til nedskrivninger som ble foretatt i inntektsåret 2017 eller tidligere, eller om den knytter seg til nedskrivninger som er ført mot egenkapitalen ved innføringen av IFRS 9. IFRS 9 legger heller ikke opp til at nedskrivninger skal kunne spores enkeltvis. Reverseringer av nedskrivninger som er ført direkte mot egenkapitalen ved overgang til IFRS 9 vil regnskapsmessig inntektsføres, og skal tas til beskatning med mindre det gis et særskilt unntak for slike reverseringer.

Finans Norge vil på denne bakgrunn be om at det blir fastsatt en forskrift som innebærer at fradrag for en eventuell økning i bankenes tapsavsetninger ved overgang til IFRS 9 kan tidfestes til inntektsåret 2018, alternativt at fradraget fordeles over flere år, for eksempel 5 år.

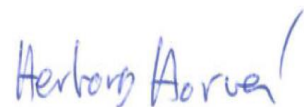
Vi ber om en snarlig tilbakemelding på vår henvendelse.

Med vennlig hilsen

Finans Norge

Per Erik Stokstad
fagdirektør

Herborg Horvei
fagsjef